

nyt Møde ansættes, naar der er fremsat Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen — og med Hensyn til den Regeringen indrømmede Respit til Besvarelse af en Interpellation. Han vendte sig dernæst mod Hans Niensens Udtalelser vedrørende parlamentariske Bierhverv og mod Christmas Møllers Defensorat ved en tidligere Lejlighed for »Rigsdagens Uelastelighed og Uangribelighed over for Sigtelser for usømmelig Bierhvervsbjærgning«; den nys vedtagne Folketingsbeslutning vilde næppe hidføre en nævneværdig Ændring i de bestaaende Bierhvervsforhold. — Regeringens Politik over for »Landbrugstragedien« betegnede Taleren som »et Lappeskrædderi uden Sidestykke«, og det gjaldt Decemberforligets Prishævninger ikke mindre end Konverteringslovens Rentesænkning. Det syntes, som om dens eneste Maal var »at opretholde sin ydre politiske Magt for længst muligt at skjule sin indre politiske Afmagt«, og med dette Formaal for Øje havde den søgt at sikre sig Bondestandens Neutralitet ved at komme den saa meget i Møde, at »den til Stadighed har Næsen over Vandskorpen, men heller ikke mere«. Efter den Maade, hvorpaa Regeringen havde behandlet Arbejdskonflikten og Landbrugskrisen, kunde den formentlig ikke mere paaberaabe sig fuld Tillid og Tilfredshed i andre Befolkningslag end det københavnske Bourgeoisi; den var kun stærk i Kraft af Oppositionens Svaghed, en Svaghed, der gav den Mulighed for at opretholde Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejder, som i Virkeligheden var blevet aldeles uholdbare. — Med den af Venstre fremsatte »Dagsorden« kunde de Uafhængige for saa vidt kun være tilfredse, som den i Princippet og i det store og hele dækkede Krav, der i Aar og Dag havde været stillet af L. S., men man maatte være klar over, at Venstre her smykkede sig med laante Fjer. — Da Taletiden paa dette Tidspunkt var udløbet, maatte Holstein opsætte nogle Betragtninger over Danmarks Udenrigs- og Militærpolitik, til han paa ny fik Ordet. Han ansaa de udenrigs-politiske og militærpolitiske Forhold for dybt alvorlige og syntes, at Regeringen her førte »en hasarderet Lad-staa-til-Politik«, ligesom han var enig med de Konservative i, at Regeringen paa det handelspolitiske Omraade var i Færd med at slaa Landet dets naturlige Forsvarsvaaben af Hænde.

Aksel Larsen (D. K.) beskæftigede sig særlig med Statsministerens Udtalelser paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling den 8. Maj. Han saa i Statsministerens stærke Understregen af Nødvendigheden af, at enhver Arbejder er Medlem af sin Fagforening og Vælgerforening, et Bevis for, at Masserne »er paa March bort fra det Socialdemokrati, som har smidt Internationalismen over Bord og hejst Nationalismens Fane«. Det kommunistiske Partis Stilling til